

[Svend Jørgensen.]

kommunale arbejde tid efter anden er blevet så omfattende, at det ikke kan undgås, at en del kommunalbestyrelsesmedlemmer på den ene eller den anden måde lider økonomisk tab, når de skal passe de hverv, hvortil de er valgt. Det betød måske ikke så meget i tidligere tid, da daglønnen for en arbejder kun var 1 kr. eller 2, en dags tabt arbejdsfortjeneste kunne da ikke have så stor indflydelse på, om man kunne modtage et sådant hverv eller ikke. Men som forholdet er i øjeblikket, er det utvivlsomt rigtigt, at adskillige arbejdere og håndværkere simpelthen ikke har råd til at modtage sådanne hverv, og det må derfor erkendes, at dette kan have bevirket, at folk, som man ellers gerne så valgt til kommunale tillidshverv, har måttet undslå sig af økonomiske grunde.

Med hensyn til en nyordning som den, der er foreslået i de to lovforslag, rejser der sig ved nærmere eftertanke adskillige betæneligheder. I enhver kommunalbestyrelse vil der vel i alt fald i en del af året kunne udpeges nogle, som har økonomisk tab af deltagelse i møder eller udvalgs møder, men på den anden side vil vel de fleste ikke have tabt nogen arbejdsfortjeneste ved deltagelse i sådanne møder.

Spørgsmålet er ikke nyt, og forskellige steder har man i al stilhed søgt at finde en ordening. Jeg ved således, at man i adskillige bykommuner udbetaler erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til de medlemmer af kommunalbestyrelsen, som ønsker det. Og jeg har ladet mig fortælle, at i de aller fleste amtsråd udbetales der diæter til alle medlemmer for deltagelse i amtsrådets møder og udvalgs møder. I landkommunerne ordner man sig på den måde, at medlemmerne af sognerådet og ligningskommissionen efter møderne på kommunens regning får en kop kaffe eller et måltid mad. Argumentet: at det er den eneste løn, der ydes for arbejdet, accepteres vel også af de fleste, og hvis en kommunalbestyrelse ønsker at bevare denne ordening, er der heller ikke noget i vejen for, at den kan vælge den fremfor diæter; efter lovforslaget bliver det valgfrit, om de kommunale råd vil gøre brug af retten.

Jeg vil ikke på forhånd afvise forslaget om mødediæter, men som allerede bemærket har jeg visse betæneligheder med hensyn til konsekvenserne. Når en landkommu-

nes og en købstadkommunes udgifter ved en sådan ordening årlig vil stige med henholdsvis 1³/₄ og 1 kr. pr. indbygger, er det i sig selv betænkeligt nok i vore tider. Man kan heller ikke helt afvise tanken om, at trangen til afholdelse af møder måske fremtidig vil stige, hvis der skal ydes diæter for møderne. På den anden side bør velegnede folk ikke være forhindret i at deltage i kommunalt arbejde, fordi de ganske simpelt ikke har råd dertil, og man må derfor overveje lovforslagets enkeltheder nærmere, og kan man i et udvalg finde frem til en form, som udelukker misbrug, ved at man f. eks. begrænser udbetaling af diæter til de egentlige møder i kommunalbestyrelser, ligningskommissioner o. lign., så skal mit parti ikke stille sig hindrende i vejen for lovforslagenes gennemførelse.

Om de øvrige spørgsmål i lovforslagene skal jeg blot sige, at de foreslåede ændringer i købstadkommunalloven angående retten til i de største købstæder at tillægge rådmænd fast årlig løn og pensionsret har vi ikke noget imod. Det samme gælder ændringerne i styrelsen af og tilsyn med de købstadkommunale havne. Heller ikke den i lovforslaget om landkommunernes styrelse foreslåede nye § 51 a med nærmere regler vedrørende de sjældne tilfælde, hvor dele af en købstadkommune på grund af særlige omstændigheder ønskes henlagt til en sognekommune, har vi noget at indvende imod, men det ville vel være rimeligt, om også disse spørgsmål drøftedes nærmere i et udvalg.

Alfred Jensen: Mit parti er sympatisk indstillet overfor indholdet af de to foreliggende lovforslag. Jeg føler det ikke nødvendigt ved denne lejlighed at gå ind på alle enkeltheder i denne forbindelse; spørgsmålet om havnene og om indlemmelser mener jeg roligt man kan henvide til udvalgsarbejdet. Der er dog andre ting, som gør nogle bemærkninger nødvendige, specielt de ting, som de foregående talere har beskæftiget sig med. Jeg vil dog gerne, inden jeg tager fat på selve spørgsmålet om vederlag for kommunale tjenestemænd, have lov at gøre en bemærkning om pensionsbestemmelserne vedrørende borgmestre og rådmænd.

Med hensyn til disse foreslås gennemført en ordening som den, man i fjor gennemførte